

Az idő emigránsai

KÖNYVKRITIKA - LXV. évfolyam, 51-52. szám, 2021. december 22.

Christina Viragh: Áprilisban. Hajós Gabriella fordítása. Kalligram Kiadó, Budapest, 2021, 304 oldal, 3990 Ft

Talán a hely teszi, a hegyek ellenére tágas svájci tér, a vizek megnyitotta sziklafalak és az ércként szikrázó égbolt nyugalma, de lehet, hogy mégis a nyelv, a mondatok magyarba is átsugárzó fegyelmezett tempója, a nyelvek átszellemült emigrációja, ez lehet igazi oka, hogy Christina Viragh gótikus horrorja, borzongató éji jelenésekkel tarkított analitikus pszichológiája nem sötét, nem deprimáló. Az ezüstös csillagfényben kitérülő világban a szembogár is kitágul, az idő rejtélyei harmatcseppként ragyognak élesen a lekaszálatlan fű levelein. A világosan leolvasható jelekből rakható ki a történet. Már az 1451-es tudósításból kiderül, valami történt itt a múltban, és mert nem zárta kalitkába az emlékezet, továbbra is történik ezen a helyen, ahol még a lovak is hátrahőkölnek, amikor át kell menniük a tisztás túlfelére. Elfojtott konfliktusok, betegségek, furán viselkedő emberek, terhelt szülő-gyerek viszony.